

The sanctuary of truth

Ten noorden van Pattaya ligt een stukje nog bijna ongerept strand, het ziet eruit zoals het misschien vroeger wel overal zo was. (Naklua beach) Leen had andere dingen te doen (zoals een goede toiletspot uitzoeken voor de badkamer) samen met Jorrit. Ik werd meegevraagd met P&C en F.C. naar the sanctuary of truth. Eerst gingen we dus gezellig met z'n vijven lunchen aan dat stukje strand waarvandaan we zo in de verte konden uitzien op deze toch wel heel bijzondere tempel. Het was enig zoeken door een wirwar van straatjes, het straatbeeld is telkens anders doordat er zoveel mobiele winkeltjes zijn dat het soms moeilijk te herkennen is. Uiteindelijk kwamen we toch in de goede soi terecht (soi = zijstraat). Voor de toeristen stonden er eerst twee olifanten om bananen te bedelen. Verder was er ook nog een soort amateuristische dolfijnenshow (de dolfijnen hielden het geschreeuw door de luidsprekers ook voor wat het was en sloegen- net als wij- daarvoor op de vlucht). Een kleine pony bracht ons in een soort koetsje 50 meter verderop. Toch als je al die poespas negeert was het toch de moeite waard. De tempel is helemaal van hout gemaakt (teak) en oude kunstvoorwerpen zijn er in verwerkt. Een rijke Japanner kocht begin jaren tachtig 2 rai grond en nam vele houtbewerkers in dienst. De tempel is 105 meter hoog en er wordt nog dagelijks aan gewerkt (zoals de Sacra familia in Barcelona?). Op borden stond in het Thai en het Engels het een en ander uitgelegd. Soms vond ik de teksten een beetje belerend en voelde ik me bijna schuldig "een westerling" te zijn. Een soort opgeheven vingertje zeg maar, het oosterse religieuze afgezet tegen het westerse materialisme. Er waren ook opschriften waar ik me wel in kon vinden zoals de onvoorwaardelijke liefde die ouders kenmerkt ten opzichte van hun kinderschaar. Het snij en beitelwerk was fascinerend. Er waren elementen in het plafond die me deden denken aan een schildering van Dahli in zijn museum in Spanje (puur associatief). De pilaren gemaakt van houten bomen met een doorsnee en hoogte die ik nog maar zelden gezien heb. De binnenkant was net zo indrukwekkend als de buitenkant. Vooral Frans die zich thuis in Zierikzee o.a. bezig houdt met restauratie van een houten schip, kon er geen genoeg van krijgen. Om een indruk te krijgen van de tempel, zie de foto's.

In Pattaya stad was afgelopen week het verkeer ontregeld omdat er een pyton van 2,5 meter de weg over kroop en zich onder een songtaeo kronkelde om daar een tukkie te doen.

Gisteren met F en C wat wezen winkelen, lunchen bij frizzles, heerlijk gezonde salade en fruit, we gingen om een bril voor Frans te laten maken, bleek de mijne al klaar te zijn. De opticiens hier leveren topkwaliteit, hebben leuke moderne monturen en voor een prijs waarbij je denkt; ach doe mij nog maar een bril.

Het was een gezellige drukte afgelopen dinsdag, we zaten met een grote groep "farangs" in het visrestaurant van Ban Saray, wat bijkletsen en afspraken maken voor de komende tijd.

Vanmorgen na mijn dagelijkse baantjes in het zwembad even opgedroogd in het zonnetje (echt niet veel langer dan 20 minuten) terwijl het bewolkt leek, ben ik toch heel licht verbrand.

